

DZIENNIK USTAW POLSKIEJ RZECZYPOSPOLITEJ LUDOWEJ

Warszawa, dnia 2 lutego 1967 r.

Nr 4

TRESC:
Poz.

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW

- 13 — z dnia 24 stycznia 1967 r. w sprawie wymierzania kary grzywny za wprowadzanie, zbywanie do obrotu albo przeznaczanie do użytku lub zbytu wyrobów przemysłowych złej jakości 31

ROZPORZĄDZENIA:

- 14 — Ministra Leśnictwa i Przemysłu Drzewnego z dnia 9 stycznia 1967 r. zmieniające rozporządzenie w sprawie Straży Ochrony Przyrody 32
15 — Ministra Przemysłu Spożywczego i Skupu z dnia 12 stycznia 1967 r. w sprawie bezpieczeństwa i higieny pracy w zakładach przemysłu mięsnego 33
16 — Ministrów Żeglugi i Rolnictwa z dnia 12 stycznia 1967 r. w sprawie określenia granic pomiędzy wodami morskimi a śródlądowymi dla celów rybołówstwa morskiego 38
17 — Przewodniczącego Komitetu Pracy i Plac z dnia 19 stycznia 1967 r. zmieniające rozporządzenie w sprawie zasad i trybu zaliczenia niektórych okresów do okresów zatrudnienia 38

13

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW

z dnia 24 stycznia 1967 r.

w sprawie wymierzania kary grzywny za wprowadzanie, zbywanie do obrotu albo przeznaczanie do użytku lub zbytu wyrobów przemysłowych złej jakości.

Na podstawie art. 1a § 4 dekretu z dnia 4 marca 1953 r. o wzmożeniu walki z produkcją złej jakości (Dz. U. z 1953 r. Nr 16, poz. 63 i z 1966 r. Nr 23, poz. 147) zarządza się, co następuje:

§ 1. Rozporządzenie normuje zasady i tryb wymierzania kary grzywny za wykroczenia określone w art. 1a § 1 dekretu z dnia 4 marca 1953 r. o wzmożeniu walki z produkcją złej jakości (Dz. U. z 1953 r. Nr 16, poz. 63 i z 1966 r. Nr 23, poz. 147), zwanego dalej „dekretem”.

§ 2. 1. Dyrektor okręgowego urzędu jakości i miar, zwany dalej „dyrektorem okręgowego urzędu”, w razie otrzymania wiadomości o popełnieniu czynu określonego w art. 1a § 1 dekretu, podejmuje w razie potrzeby czynności w celu wyjaśnienia lub sprawdzenia okoliczności czynu. Dyrektor okręgowego urzędu może powierzyć przeprowadzenie tych czynności naczelnikowi obwodowego urzędu jakości i miar.

2. Czynności określone w ust. 1 przeprowadza dyrektor okręgowego urzędu, właściwego dla miejsca popełnienia czynu.

§ 3. Dyrektor okręgowego urzędu zaniecha czynności określonych w § 2, jeżeli okaże się, że nie ma dostatecznych dowodów złej jakości wyrobów albo dostatecznych dowodów winy osoby odpowiedzialnej za wprowadzenie, zbycie do obrotu albo przeznaczanie do użytku lub zbytu wyrobów złej jakości.

§ 4. 1. Jeżeli okoliczności sprawy wskazują na popełnienie przestępstwa określonego w art. 1 dekretu, dyrektor okręgowego urzędu zawiadamia o tym niezwłocznie właściwy organ ścigania.

2. Jeżeli ten sam czyn zawiera znamiona wykroczenia, o którym mowa w § 1, a zarazem znamiona czynu poddane go orzecznictwu sądu lub innego organu, dyrektor okręgowego urzędu orzeka w granicach swej właściwości niezależnie od postępowania sądu lub innego organu.

§ 5. 1. Jeżeli wyniki postępowania wyjaśniającego to uzasadniają, dyrektor okręgowego urzędu wyznacza termin rozprawy.

2. Na rozprawę wzywa się obwinionego, a także świadków i rzeczoznawców, jeżeli zostali powołani, oraz w razie potrzeby dopuszcza się inne dowody.

3. Wezwanie obwinionego na rozprawę powinno zawierać:

- 1) oznaczenie organu wzywającego,
- 2) imię, nazwisko i adres obwinionego,
- 3) oznaczenie zarzucanego mu wykroczenia oraz wskazanie naruszonego przepisu dekretu,
- 4) wskazanie miejsca i terminu rozprawy,
- 5) pouczenie, że w razie nie usprawiedliwionego ważnymi okolicznościami niestawienia się — rozprawa odbędzie się w nieobecności obwinionego (zaocznie),
- 6) pouczenie, że obwiniony może sprowadzić na rozprawę świadków lub zgłosić inne dowody w takim terminie, aby dowody te mogły być przeprowadzone na rozprawie.

4. Wezwanie na rozprawę doręcza się obwinionemu co najmniej na siedem dni przed terminem rozprawy.

5. Nie usprawiedliwiona nieobecność obwinionego należyć wezwanego na rozprawę nie stanowi przeszkody do jej przeprowadzenia.

§ 6. 1. Obwiniony może korzystać z pomocy obrońcy, którym może być osoba zdolna do czynności prawnych i nie pozbawiona praw publicznych, co do której nie zachodzi uzasadnione przypuszczenie, że trudni się obroną zawodowo nie posiadając uprawnień.

2. Obwiniony i jego obrońca mają prawo w każdym stadium postępowania przeglądać akta sprawy oraz sporządzać z nich notatki i odpisy.

§ 7. 1. Rozprawę prowadzi dyrektor okręgowego urzędu.

2. Po przeprowadzeniu postępowania dowodowego ostatni głos ma obwiniony.

3. Z przebiegu rozprawy spisuje się protokół.

§ 8. 1. Dyrektor okręgowego urzędu wydaje orzeczenie na podstawie wyników przeprowadzonej rozprawy i po rozpoznaniu wyjaśnień i wniosków obwinionego.

2. Orzeczenie ogłasza dyrektor okręgowego urzędu po zamknięciu rozprawy. W razie zawilości sprawy można odroczyć wydanie orzeczenia najwyżej na 7 dni.

§ 9. 1. Orzeczenie powinno zawierać:

- 1) oznaczenie organu wydającego orzeczenie,
- 2) datę i miejsce wydania orzeczenia,
- 3) imię, nazwisko i inne dane, ustalające tożsamość obwinionego oraz funkcję pełnioną w zakładzie produkcyjnym,
- 4) dokładne określenie czynu przypisanego obwinionemu z podaniem czasu i miejsca jego popełnienia oraz ze wskazaniem naruszonego przepisu prawa,
- 5) rozstrzygnięcie o ukaraniu, uniewinnieniu lub umorzeniu postępowania oraz wskazanie podstawy prawnej,
- 6) uzasadnienie orzeczenia,
- 7) pouczenie o trybie i terminie odwołania.

2. Przy wymiarze kary należy uwzględnić społeczną szkodliwość czynu i stopień zawinienia sprawcy, opinię z miejsca pracy oraz warunki osobiste i materialne sprawcy.

3. Odpis orzeczenia z uzasadnieniem doręcza się obwinionemu. Jeżeli obwiniony jest kierownikiem zakładu produkcyjnego, odpis orzeczenia przesyła się także kierownikowi jednostki nadrzędnej nad zakładem, a jeżeli obwiniony jest osobą odpowiedzialną za dział produkcji albo za kontrolę techniczną produkcji zakładu — kierownikowi tego zakładu.

§ 10. Nie można wydać orzeczenia o ukaraniu, jeżeli od popełnienia czynu upłynął jeden rok. W razie uchylenia orzeczenia w trybie nadzoru (§ 17) bieg tego okresu rozpoczyna się od daty uchylenia orzeczenia.

§ 11. Dyrektor okręgowego urzędu umarza postępowanie w razie powstania okoliczności wyłączającej ściganie.

§ 12. 1. Od orzeczenia wydanego w trybie § 8 obwiniony może wnieść odwołanie do Prezesa Centralnego Urzędu Jakości i Miar za pośrednictwem okręgowego urzędu, którego dyrektor wydał orzeczenie.

2. Odwołanie wnosi się na piśmie w terminie 14 dni od dnia doręczenia obwinionemu orzeczenia z uzasadnieniem.

§ 13. 1. Prezes Centralnego Urzędu Jakości i Miar w odwoławczym postępowaniu zaskarżone orzeczenie utrzymuje w mocy albo uchyla i przekazuje sprawę do ponownego rozpoznania przez dyrektora okręgowego urzędu albo orzeczenie zmienia, przy czym może uzupełnić postępowanie dowodowe z urzędu lub na wniosek obwinionego.

2. Prezes Centralnego Urzędu Jakości i Miar wydaje orzeczenie bez przeprowadzania rozprawy, chyba że odwołujący się zażąda jej przeprowadzenia z uzasadnionej przyczyny.

3. Prezes Centralnego Urzędu Jakości i Miar nie może w postępowaniu odwoławczym podwyższyć kary orzeczonej przez dyrektora okręgowego urzędu.

§ 14. Do postępowania odwoławczego mają odpowiednie zastosowanie przepisy §§ 5—9 i § 11.

§ 15. Orzeczenia, od których nie wniesiono w terminie odwołania, jak również orzeczenia wydane przez Prezesa Centralnego Urzędu Jakości i Miar na skutek odwołania są prawomocne.

§ 16. 1. Orzeczenie prawomocne podlega wykonaniu.

2. Orzeczenie nie podlega wykonaniu, jeżeli nie rozpoczęto wykonania kary grzywny przed upływem roku od uprawomocnienia się orzeczenia.

§ 17. W razie naruszenia prawa Prezes Centralnego Urzędu Jakości i Miar może uchylić lub zmienić w trybie nadzoru prawomocne orzeczenia dyrektora okręgowego urzędu.

§ 18. 1. W zakresie nie unormowanym w niniejszym rozporządzeniu mają zastosowanie przepisy Kodeksu postępowania administracyjnego. W szczególności stosuje się przepisy tego kodeksu dotyczące przesłuchiwanie świadków, zbierania dowodów, przeprowadzenia rozprawy oraz wnoszenia i rozpatrywania odwołań.

2. Do wykonania orzeczeń wydanych w trybie niniejszego rozporządzenia mają odpowiednie zastosowanie przepisy o wykonaniu orzeczeń kolegiów w postępowaniu karno-administracyjnym.

§ 19. Wykonanie rozporządzenia porucza się Prezesowi Rady Ministrów, zainteresowanym ministrom oraz Prezesowi Centralnego Urzędu Jakości i Miar.

§ 20. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezes Rady Ministrów: J. Cyrankiewicz

14

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA LEŚNICTWA I PRZEMYSŁU DRZEWNEGO

z dnia 9 stycznia 1967 r.

zmieniające rozporządzenie w sprawie Straży Ochrony Przyrody.

Na podstawie art. 8 ust. 1 ustawy z dnia 7 kwietnia 1949 r. o ochronie przyrody (Dz. U. Nr 25, poz. 180) zarządza się, co następuje:

§ 1. W § 1 rozporządzenia Ministra Leśnictwa i Przemysłu Drzewnego z dnia 30 kwietnia 1957 r. w sprawie Straży Ochrony Przyrody (Dz. U. z 1957 r. Nr 41, poz. 189 i z 1962 r. Nr 59, poz. 286) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Prezydium wojewódzkiej rady narodowej (rady narodowej miasta wyłączonego z województwa) może w miarę potrzeby tworzyć na terenie województwa (miasta) Straż Ochrony Przyrody, zwaną dalej „Stra-

żą”, z własnej inicjatywy lub na wniosek stowarzyszeń: Ligi Ochrony Przyrody, Polskiego Towarzystwa Turystyczno-Krajoznawczego, Polskiego Związku Łowieckiego, Polskiego Związku Wędkarskiego i Klubu Wysokogórskiego, a także na wniosek dyrektora parku narodowego lub dyrektora przedsiębiorstwa lasów państwowych.”

§ 2. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Leśnictwa i Przemysłu Drzewnego: R. Gesing